

DR. A. J. RASKER, *Gezondheid, Gebed, Genezing*, Callenbach-Nijkerk, s. j.

Ons hier in Suid-Afrika kom van tyd tot tyd voor die probleem van gebedsgenesing te staan, veral wanneer daar sekere „gebedsgenesers” van die buiteland af kom en in ons groot stede opwekkingsdienste hou wat gewoonlik gepaard gegaan word met geweldige reklame in die pers, met vragmotors, baniere en musiek. Die inhoud van hierdie goed-beplande advertensie is dat hierdie predikers besondere gawes van gesondmaking deur die gebed besit en by magte is om duursame genesing tot stand te bring, nie net wat geestelike kwale betref nie, maar ook van gevalle van verlamming, vallende siekte, doofheid, blindheid, tering en selfs ook van kanker.

Gewoonlik kritiseer ons hierdie mense deur te sê:—

- (i) Hulle is sektaries en ons hoef ons nie aan sektes te steur nie.
- (ii) Dit gaan by hulle net om propaganda en advertensie ter versterking van die aanhang van hulle sekte; dit gaan by hulle nie om werklike ernstige gebed en geloof nie, maar om sensasie.
- (iii) Daar vind geen werklike genesings plaas nie. Dit is alles maar net verbeelding en inbeelding, terwyl die meeste gevalle ook net bedrog is, omdat *hulle eie mense* hulle terwille van die advertensie en sensasie voordoen as siek en dan skielik „gesond” word.

Eerstens sal ons moet toegee dat die kritiek teen die uiterlike sensasie en advertensie wel ’n belangrike aspek van die saak aanroer. Maar ons sal ook moet erken dat die verwyf dat die mense slegs sektes is, nog geen grondige kritiek is nie — in die sektes kan ook dikwels regte en goeie dinge gedoen word en gebeur. Ons sal ook moet toegee dat ons baie dikwels geen werklike bewyse het dat daar bedrog plaasvind nie, en ook dat ingebeeelde siektes ook werklike ernstige siektes kan wees—juis omdat dit ingebeeld is.

Die enigste goeie en grondige weg wat ons in die behandeling van so’n saak moet volg, is om hierdie saak in sy diepte te probeer peil en die problematiek daarvan te probeer ontrafel vanuit grondige bybelsteologiese gesigspunt en besinning. Ons sal moet vra: wat sê die Bybel oor gesondheid, oor siekte, oor gebed en oor genesing? Terwyl ons dan besig is met die beantwoording van hierdie vrae uit die Bybel, sal ons ons tegelykertyd moet laat lei deur mense wat hulle intensief besig gehou het met die probleem van gebedsgenesing en met die studie van die bybelse siening van hierdie saak.

En nou is dit juis in hierdie opsig waarin die werkie van DR. RASKER ons baie kan help. DR. RASKER se boek bestaan uit twee lesings, één meer populêr van aard, die ander meer diepgaande waarin ook die visie van KARL BARTH oor hierdie saak binne die raamwerk van sy teologie (en bepaaldelik van sy etiek) ter sprake gebring word en gekonfronteer word met die werk van HERMANN ZAISS en die beskouings van bv. The Rev.

F. L. WYMAN, *Devine Physician* en *Divine Healing*, en ook STARR DAILY, *Recovery*, en so meer. Die boek van DR. RASKER gee nie net beskouiings weer nie, maar lewer ook 'n eie bydrae. Dit begin nie *a priori* met 'n bevooroordeeldheid om te veroordeel nie, maar wil eers simpatiek luister en verhelderend beskrywe.

Van al die baie verhelderende gedagtes in DR. RASKER se boek noem ons slegs 'n paar:—

- (i) Hy wys o.a. daarop dat ons in die prediking, wanneer dit gaan oor die wonderdade van Genesing wat Jesus gedoen het, al te dikwels geneig is om te „vergeestelik”. Ons toepassing is gewoonlik soos volg: „Soos Jesus die verlamde man genees het, sal Hy ook jou siel herstel en nuwe lewensmoed aan jou gee.” of: „Soos Jesus die melaatse gereinig het, sal Hy ook jou onrein hart van die sonde reinig en genees.” Die bybelse visie op die mens is egter geen dualistiese nie. Die heil betref nie net ons siel nie, maar *die hele mens*, ook die liggaam. Jesus Christus het nie net die menslike siel aangeneem nie, maar ook ons liggaam, „om altwee te red” (soos die Nedl. Geloofsbelydenis sê).

Hierdie bybelse gedagte, waaraan DR. RASKER herinner, laat ons nie net 'n ander siening op die probleem van gebedsgenesing kry nie, maar het ook praktiese konsekwensies vir ons prediking oor hierdie stof.

- (ii) Nog 'n verhelderende gesigspunt, is b.v. die antwoord wat die skrywer gee op die alombekende bewering dat die gawes van genesing wat die dissipels van Jesus ontvang het (vgl. bv. Matt. 10, Mark. 6, Luk. 9 ens), met die aposteltyd opgehou het. RASKER vra na die bybelse grond van 'n sodanige bewering en besluit dat op grond van Matt. 28 verse 18-20 („Aan my is gegee alle mag in hemel en op aarde . . . en kyk, Ek is met julle tot aan die voleinding van die wereld”), Mark. 16 17-20 en Jak. 15, 13-16, dat daar in die Bybel geen sprake is van 'n sodanige getermyndheid van die gawes van genesing nie. Dit beteken egter nie dat ons hierdie gawes nou „als continu en duurzaam bezit” altyd tot ons beskikking het nie.

Graag beveel ons hierdie boekie van RASKER, wat o.i. binne die grense van sy duidelike en eenvoudige opset as baie geslaagd beskou moet word, by ons predikante en studente aan. Ons kan veel daaruit leer, beide wat inhoud en wat simpatieke benadering van hierdie aktuele probleem betref.